

VIRI

- BURGAR, F. / KUZELIČKI, M. 1994. Kako naj vam prodamo modrino neba.- F. Ljubljana, Burgar, 131 s.
- ELMORE, W. / BESCHTA, R. L. 1987. Riparian Areas: Perceptions in management.- Reprinted from Rangelands, Vol. 9, No. 6, December, s. 260-265.

- SEDELL, J. R. / SWANSON, F. J. 1988. Ecological Characteristics of Streams in Old-Growth Forests of the Pacific Northwest.- IUFRO Corvallis, Oregon, s. 9-16.

Boštjan Pihler

Zakaj ne padajo več na gozdarje?

V igri spoznavanja, dvorjenja ali rivalstva, ko sem želel orositi oko nežnejšega spola ali načeti mačistično moško dušo, sem vedno izdahnul naslednje besede: "Gozdar sem". Saj veste dragi bralci, nežni in žutni smo kot metuljčki cekinčki, a kadar in koder zamahnemo, sedem dolgih let noga popisovalca ne stopi. Prav tako poznate tisti občutek, ko (cehovsko) objeti ob praznem štefanu grgramo presunljivo žalostinko ter mamke v rutah vijejo roke in hvalijo klene gozdarje, a gozd, gozd raste pred očmi začudenih, a ponosnih očakov. Da, da, na pragu novega tisočletja smo še vedno tisti pravi - **primarni moški**.

Vem, sedaj ste že nestrpni in napetost v sivem tkivu tam za vašimi očmi močno narašča, jaz pa sem še vedno pri uvodu. Pa vendar grem še en krog okoli žerjavice in šele nato do vročega kostanja.

Toplo je gozdarju pri duši, ko pomisli na svoj ljubljani poklic, kakor prvošolec se počuti, ki ga oče varno za roko popelje čez cesto! Čuti skrb, čuti odgovornost in toplino. Toda bralci, bodimo objektivni in si veliki ljubezni do gozdarskega poklica navkljub ali pa prav zato zastavimo vprašanje o njegovi kvaliteti! Tu, dragi bralci, pa nas čaka sovražnik, tu! Že čutite zaplet?

Notranji sovrag je med nami, natančneje, **v nas samih je**. Bolj ko opazujem gozdarje vseh možnih generacij, vidim (zame) vedno bolečo **introventiranost** gozdarjev in gozdarske stroke. Freud bi nas okarakteriziral kot populacijo, ki ni nikoli prišla v analno fazo razvoja, temveč je ostala v (varni?) oralni fazi. Vse deluje v smislu časovne zanke znanstvene

fantastike Stanislava Lema, kjer "prepričani **prepričujejo** **prepričane**, **da je treba** **prepričati** **prepričane o** **prepričanem**".

Še ena surovo nesramna slika se mi je prikrdala v zatilje: gruča gozdarjev ob vrčku hladnega (ali pa na veleumnem posvetu) ugotavlja, kako edinstveni, nenadomestljivi, polni znanja in zaslug so, a zunaj pred vrati množica ljudi čaka na gozdarjeva dejanja. Da, ohranili smo način dela, ki se je odlično obnesel vse do zamenjave političnega sistema, sedaj pa ... Bridka je moja bolečina in globoka je rana. "Zakaj, zakaj?" odmeva v mojem sreju. Mar ne služimo vsi istemu cesarju za isti namen? *Sapienti sat* (razumnemu bodi dovolj)!

In povejte mi, dragi bralci, kako naj sedaj nahranim svoj ego, ko je padel tudi prvinski moški? Ko je gozdar ali državni birokrat ali delovodja, inorda celo pospeševalec! Nič več celovitosti gozdarske biti, nič več vse v enem, nič več interdisciplinarnosti, ... nič več oroščenih oči in pritajenih stokov mladenk! Zato, dragi bralci, *J'accuse* (obtožujem)!

Lep trajnosten, sonaraven ter, po novem, obvezno biološko pester pozdrav!

Robert Krajnc

P.S. Iskreno opravičilo dolgujem bralkam, saj jih nisem spodbujal k branju ter sem se pri pisanju celo zatekel k surovemu moškemu šovinizmu. Če mi oprostite, bom naslednje pismo v celoti posvetil samo vam, drage bralke!

Popravki:

Pri objavi prispevka: "ŠTNKO, M., 1998. Intrinzična vrednost in vrednotenje gozda", je nepravilno prevedena beseda intrinzična v naslovih poglavij kot "intrinsic". Pravilno se prevod glasi "intrinsic". Avtorju se za objavljeno napako iskreno opravičujemo.

Uredništvo